

ELS PRIMERS DIES DE FEBRER DE 2004 van ser molt tristos perquè va morir Josep M. Madorell, el company que havia dibuixat més de dues mil pàgines de *Cavall Fort*. Els lectors, però, heu continuat trobant noves aventures d'en Jep i en Fidel com si res no hagués passat. I és que el nostre amic, que era un gran treballador, anava sobre segur i no deixava mai res per a l'últim moment, de manera que sempre avançava la feina. En aquell moment tenia en un calaix, a punt d'acolorir, les historietes que heu llegit aquests dos últims anys.

Una tria difícil

Ara, però, ja s'han acabat i hauríem de dir, amb tot el sentiment del món, que ha arribat l'hora del comiat d'en Jep i en Fidel que en Madorell va dibuixar al llarg de més de quaranta anys. Abans, però, i perquè ens resistim a perdre'ls, m'han encarregat que triés unes quantes historietes antigues que, a més de ser com un homenatge, serviran per a dir-los adéu i, també, perquè els lectors actuals de la revista us feu càrrec que, si bé el personatge sempre va ser el mateix durant tants anys, sí que va canviar lògicament el seu entorn, i una mica també la manera de dibuixar de l'autor, l'ambient i la manera de viure.

Gràcies, MADORELL!

Cada lector antic podria fer la seva tria. Per això la meva feina ha estat difícil, per no dir impossible. Però, per una altra banda, ha estat agradable sense deixar de ser trista. Aquests últims dies m'he dedicat a revisar totes les aventures publicades fins al número mil, ja que d'aquest número ençà, la major part dels lectors les coneixeu i no cal que en reproduïm cap. A més de l'emoció de girar un full darrere l'altre per fixar-me en les tralleries del murri d'en Jep i el bona fe d'en Fidel, he fet alguns descobriments.

Dos amics que no paraven

La major part de les historietes passen a muntanya, que és on en Madorell s'escapava sempre que podia. N'he comptat 180 entre la neu, practicant l'esquí de fons, de pista, fent ninots, lliscant amb trineu, buscant un refugi o fugint d'una allau; també n'hi ha 16 en què rellisquen pel gel, sobre patins o de cul per terra. No cal dir que en Madorell, rigorós com era, les publicava sempre a ple hivern; 115 més corresponen a l'excursionisme més tradicional, és a dir, fent camí amb la motxilla a l'esquena, enfilant-se en un arbre, parlant amb pagesos, empaitats o empaitant algun animal; en 33 ocasions els he trobat fent escalada; en 31, volant en avioneta, en paracaigudes, globus, parapent, estels gegantins, o practicant l'aeromodelisme; en 27, se serveixen del motor, sovint unes motos que no acaben de rutllar; en 22, com a caçadors als quals no els feia res que els conills s'escapessin; en 7, buscant bolets; en 6, per coves i avencs, com a espeleòlegs. Quan venia el bon temps, bona part de les aventures d'en Jep i en Fidel tenien lloc a

la platja: 69 passen arran de mar, a la vora d'un llac o d'un riu. I si en 40 ocasions els he pogut veure pescant, en 28 més els he localitzat navegant en embarcacions modestes. Si gairebé sempre el protagonisme és d'en Jep –més fort, valent i decidit–, en Fidel –més enginyós– ens regala un seguit d'invents, senzills o complicats, que porta a la pràctica en 80 ocasions, davant la sorpresa, admiració o la riota, d'en Jep. En Jep, que és un atleta complet, mostra la seva habilitat en tota mena d'esports: 27 pàgines de futbol; 25 de gimnàstica; 14 d'atletisme; 6

de golf i 6 més de tir amb arc; 5 de tennis; 4 de ciclisme i 4 més de bàsquet; 3 de bitlles; en 2 ocasions practica el karate, el rugbi, la boxa, el ping-pong; i només en una ocasió l'he vist jugant a beisbol, al billar, a hoquei sobre patins, fent esgrima, judo, tirant al blanc, corrent amb monopati i llançant un bumerang. Als primers temps, entre els números 20 al 32, i entre el 157 i el 166, se'n va anar de safari a l'Àfrica. I, entre el 33 i

Adéu a les trapellereries del murri d'en Jep i el bona fe d'en Fidel

el 40, de turista al Japó. Després ja no tornarà a moure's del país.

En 12 ocasions la música va ser protagonista de la història. I en queden 85 de difícil classificació, tot i que moltes es refereixen a la celebració del Nadal: el Pessebre, l'arbre, la manera d'obtenir-lo i de guarnir-lo, els Pastorets; alguna és un simple acudit, d'altres són escenes familiars. Moltes, relacionades amb algun animal domèstic.

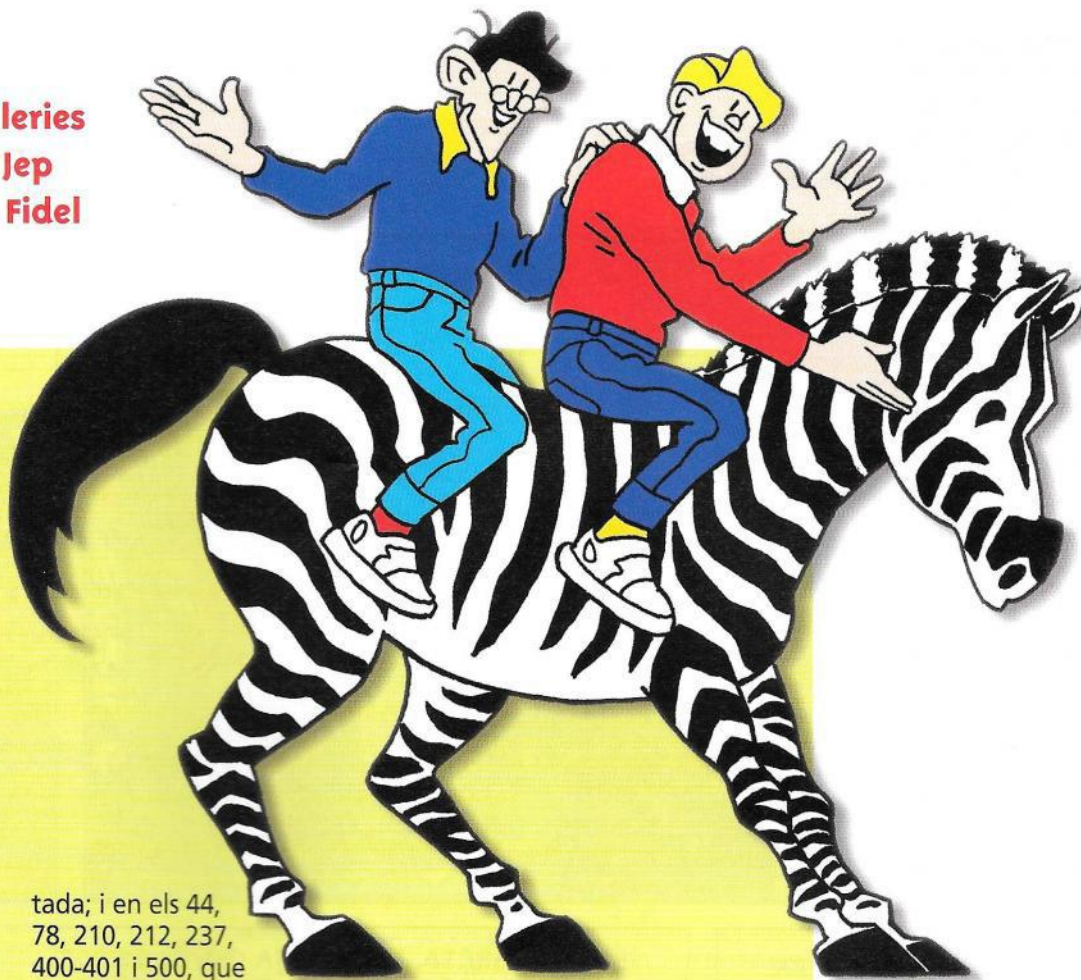
Només un número sense Jep i Fidel

Les 892 historietes que he trobat no coincideixen amb els mil números que he revisat, ja que cada any apareixen dos números dobles en què només hi ha una història. A Cavall Fort, en Jep només va deixar de sortir en una sola ocasió: va ser en el número 192, quan un calendari va ocupar la portada i la contraportada. I les úniques vegades en què les seves historietes no han sortit a l'última pàgina han estat als números 1 i 2, quan encara no s'havia guanyat l'honor de la contrapor-

tada; i en els 44, 78, 210, 212, 237, 400-401 i 500, que va haver de passar a l'interior. El títol de Jep i Fidel no va aparèixer fins al número 100, ja que abans era Jep, i prou. I la Pona, que els va acompanyar en els últims temps, comença a sortir amb certa regularitat poc abans del número 800.

En el número 667, on en Madorell va publicar la pàgina que feia 600 d'aquests personatges, s'ho va fer venir bé per a regalar-los un Sis-cents, és a dir, el primer model de cotxe d'aquells Seat que ens van canviar una mica –força– la manera de viure a base de facilitar-nos els desplaçaments però contaminant l'ambient, atapeint els carrers i obligant a construir autopistes per estalviar-nos uns embussos inevitables.

A partir d'ara, i fins al mes de setembre, en què un altre veterà de la revista, el dibuixant Jordi Viladoms, ens oferirà les vinyetes d'uns personatges nous de trinca que ara mateix acaba de perfilar, us podreu divertir amb en Jep i en Fidel a la neu, d'excursió, a

la platja, jugant a futbol, inventant algun estri de poca utilitat, fent d'astronautes, dalt d'una moto, disfressat de dimoni als Pastorets, regant una planta exòtica...

M'agradarà tornar a veure aquestes historietes velles en els nous exemplars de la revista. M'agradarà i m'emocionarà perquè em faran més viu el record de l'amic que, com jo mateix, va començar a col·laborar a Cavall Fort en el primer número, en un molt llunyà desembre de 1961.

Text: JOAQUIM CARBÓ

Una exposició sobre Madorell

Del 20 d'abril al 20 de juny, Jep i Fidel seran els protagonistes, juntament amb Pere Vidal i Massagran, d'una exposició que es farà a la Biblioteca de Catalunya.

La família de Josep M. Madorell ha fet donació de la major part de l'obra original de l'autor a la Biblioteca de Catalunya. Per celebrar aquest gest ple de generositat i per donar-lo a conèixer al públic, la Biblioteca ha organitzat una exposició, en la qual es mostrarà una part d'aquesta gran col·lecció. A més de dibuixos originals, hi podrem veure uns apartats que expliquen el sistema de treballa de l'artista, des de la idea inicial fins a l'edició, així com tot el procés necessari per a la realització d'un còmic.

Lloc: Biblioteca de Catalunya. Carrer de l'Hospital, 56. Barcelona.

Dates: del 20 d'abril al 20 de juny de 2006.

Horaris: de dilluns a dissabte, d'11 a 20 h, i el diumenge de 10 a 15 h.

Entrada lliure.